

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členiek senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a JUDr. Jany Zemkovej, PhD., v právnej veci žalobkyne: **M. K.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky**, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OVVS/1157/2006/CRS/AP4 zo dňa 6. júla 2006, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 1 S 347/2006-53 zo dňa 27. júna 2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 1 S 347/2006-53 zo dňa 27. júna 2008 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom č.k. 1 S 347/2006-53 zo dňa 27. júna 2008 zamietol žalobu žalobkyne a nepriznal jej právo na náhradu trov konania. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala zrušenia rozhodnutia Krajského úradu v Bratislave, odbor všeobecnej vnútornej správy č. OVVS/1157/2006/CRS/AP4 zo dňa 6. júla 2006, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie Obvodného úradu v Bratislave, odbor všeobecnej vnútornej správy, č. OVVS-PR-4041/2-973/05-B.CH. zo dňa 9. marca 2006 o zastavení konania podľa § 76 ods. 1 písm. a/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o priestupkoch“) proti obvinenému JUDr. J. G., zamestnancovi Krajského úradu

v Bratislave, pre podozrenie zo spáchania priestupku na úseku práva na prístup k informáciám podľa § 42a ods. 1 zákona o priestupkoch. Tohto priestupku sa mal obvinený ako správny orgán príslušný na prejednanie priestupku dopustiť tým, že žalobkyni na základe jej žiadosti zo dňa 28. júna 2005 nesprístupnil informáciu, v ktorej žiadala, kde a kedy môže ako účastníčka konania podľa zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej „zákon o správnom konaní“) nazrieť do spisu a tiež informáciu súvisiacu s tým, že dňa 18.05.2005 bola Obvodným oddelením PZ Rača vyzozumená, že jej podania č. ORP-P-242/RČ-2005-III, ORP-P-243/RČ-2005-III, ORP-P-244/RČ-2005-III a ORP-P-245/RČ-2005-III boli v uvedený deň odovzdané na Obvodný úrad v Bratislave, a aj napriek uplynutej 30-dňovej lehote nebola o výsledkoch objasňovania priestupkov v uvedených podaniach informovaná, kedy taktiež žiadala o zaslanie písomnej informácie, z akého dôvodu sa tak nestalo a akým spôsobom bolo s jej podaniami naložené. Toto konanie bolo zastavené z dôvodu, že skutok, o ktorom sa konalo, nebol priestupkom. Správny orgán žalobkyňu zaviazal aj na úhradu trov konania v prospech štátu vo výške 150 Sk.

Krajský súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia a postupu žalovaného dospel k záveru, že pri poskytnutí žalobkyňou žiadaných informácií bolo potrebné postupovať podľa ustanovení správneho poriadku. Podľa krajského súdu správny poriadok má vo vzťahu k iným predpisom upravujúcim správne konanie povahu všeobecného predpisu, ale pokiaľ ide o § 23 správneho poriadku, toto ustanovenie je vo vzťahu k zákonu o slobode informácií osobitným ustanovením, ktoré priznáva účastníkovi konania väčší rozsah práv ako zákon o slobodnom prístupe k informáciám. Správne orgány preto postupovali v súlade so zákonom, keď v danom prípade dospeli k záveru, že obvinený svojím postupom neporušil zákon o slobodnom prístupe k informáciám, a preto sa nemohol dopustiť naplnenia skutkovej podstaty priestupku podľa § 42a ods. 1 zákona o priestupkoch.

Proti tomuto rozhodnutiu podala žalobkyňa v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom navrhla rozsudok krajského súdu zrušiť a vec vrátiť Obvodnému úradu v Bratislave na ďalšie konanie. Zároveň žiadala zaviazat' žalovaného na náhradu trov konania.

Žalobkyňa opätovne zdôraznila, že žiadala o sprístupnenie informácie podľa zákona o slobodnom prístupe k informáciám, pričom vo svojej žiadosti presne uviedla, ktorej povinnej osobe je žiadosť určená, kto ju podáva, ktorých informácií sa týka a aký spôsob sprístupnenia navrhuje. Tým, že povinná osoba túto žiadosť podľa zákona o slobodnom prístupe k informáciám nevybavila, dopustila sa podľa žalobkyne priestupku podľa § 42a zákona o priestupkoch. Krajský súd vôbec nevzal do úvahy, že povinná osoba vydala nepravdivé a neúplné informácie.

Žalovaný vo svojom písomnom podaní zo dňa 11.09.2008 oznámil, že vzhľadom na to, že odvolanie žalobkyne neobsahuje žiadne nové skutočnosti, ktorými by sa krajský súd v napadnutom rozsudku nezaoberal, žalovaný sa k odvolaniu nebude vyjadrovať.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal napadnutý rozsudok (§ 212 Občianskeho súdneho poriadku) ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolaniu žalobkyne nemožno priznať úspech.

V správnom súdnictve súdy preskúmajajú na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku). Pre súd je rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia; súd prihliadne len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1, ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku).

Z predloženého administratívneho spisu súd zistil, že žalobkyňa ako účastníčka správneho konania podaním zo dňa 28.06.2005 v súvislosti s obdržaným predvolaním č. PR-1964/3-477-05 na prejednanie priestupku žiadala v zmysle § 23 ods. 1 správneho poriadku, kde a kedy môže nazrieť do spisu a o podanie informácie, z akého dôvodu nebola informovaná o výsledkoch objasňovania priestupkov týkajúcich sa jej podaní č. ORP-P-242/RČ-2005-III, ORP-P-243/RČ-2005-III, ORP-P-244/RČ-2005-III, ORP-P-245/Rč-2005-III, ktoré boli obvodným oddelením PZ Rača odovzdané dňa 18.05.2005 Obvodnému úradu v Bratislave.

Listom z 12.07.2005 JUDr. G. upovedomil žalobkyňu, že postavenie obvineného v priestupkovom konaní upravuje § 73 zákona o priestupkoch, ktoré má postavenie špeciálneho predpisu a teda prednosť pred ustanoveniami správneho poriadku. Informoval o právach obvineného vyjadriť sa ku všetkým skutočnostiam, ktoré sa mu kladú za vinu, pričom toto oboznámenie sa vykoná na ústnom pojednávaní, na ktoré bola žalobkyňa predvolaná.

Podaním zo dňa 23.09.2005 žalobkyňa podala príslušnému správne mu orgánu návrh na prejednanie priestupku na úseku práva na prístup k informáciám podľa § 42a ods. 1 zákona o priestupkoch, ktorého sa mal dopustiť JUDr. J. G., zamestnanec správneho orgánu príslušného na prejednanie priestupku tým, že jej ako účastníčke konania, obvinenej, neumožnil pred prejednaním priestupku (číslo PR-1964/3-477-05) nazrieť do spisu. Ako dôvod odmietnutia jej žiadosti uviedol, že § 73 zákona o priestupkoch má postavenie špeciálneho predpisu, ktorý má prednosť pred všeobecnými ustanoveniami zákona o správnom konaní a preto oboznamovanie sa vykonáva na ústnom pojednávaní. Takto porušil § 23 ods. 1 o správnom konaní, keď jej ako účastníčke znemožnil nazrieť do spisov, robiť si z nich výpisy, ako aj

právo dostať kópie spisov alebo informácie zo spisov, čím sa dopustil priestupku podľa ustanovenia § 42a ods. 1 zákona o priestupkoch, pretože povinnou osobou boli vedome vydané nepravdivé a neúplné informácie a ich vydanie zapríčinilo porušenie práva na sprístupnenie informácií.

O podanom návrhu rozhodoval prvostupňový správny orgán, ktorý rozhodnutím č. OVVS-PR-4041/2-973/05-B.CH. zo dňa 9. marca 2006 podľa § 76 ods. 1 písm. a/ zákona o priestupkoch zastavil konanie proti obvinenému JUDr. J. G. pre podozrenie zo spáchania priestupku na úseku práva na prístup k informáciám podľa § 42a ods. 1 zákona o priestupkoch, pretože skutok, o ktorom sa koná, nie je priestupkom. Proti tomuto rozhodnutiu podala žalobkyňa odvolanie, v ktorom tvrdila, že od správneho orgánu požadovala informáciu v zmysle zákona o slobodnom prístupe k informáciám, a to kde a kedy môže nazrieť do spisového materiálu, týkajúceho sa priestupkového konania. Správny orgán podľa jej názoru na požadované informácie neodpovedal, iba uviedol, že so spisovým materiálom sa môže oboznámiť na ústnom pojednávaní. Napadnutým rozhodnutím č. OVVS/1157/2006/CRS/AP4 zo dňa 6. júla 2006 žalovaný zamietol odvolanie a potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu. Podľa odôvodnenia rozhodnutia sa odvolací správny orgán stotožnil s právnym názorom prvostupňového správneho orgánu. Nemal pochybnosti o tom, že žalobkyňa ako účastník konania pred pojednávaním žiadala o umožnenie nahliadnuť do spisu, a to v zmysle ustanovenia § 23 ods. 1 správneho poriadku a nie podľa zákona o slobodnom prístupe k informáciám, preto obvinený JUDr. G. svojim konaním nenaplnil skutkovú podstatu priestupku na úseku práva na prístup k informáciám podľa § 42a ods. 1 zákona o priestupkoch.

Ako vyplýva z uvedeného, predmetom správneho konania bolo rozhodovanie, či došlo k spáchaniu priestupku na úseku práva na prístup k informáciám podľa § 42a ods. 1 zákona o priestupkoch, podľa ktorého priestupku na úseku práva na prístup k informáciám sa dopustí ten, kto vedome vydá a zverejní nepravdivé, neúplné informácie, kto poruší povinnosť určenú osobitným predpisom alebo ten, kto vydaním rozhodnutia alebo vydaním príkazu, alebo iným opatrením zapríčiní porušenie práva na sprístupnenie informácií.

Spornou v tomto konaní je otázka, či žalobkyňa ako účastníčka priestupkového konania žiadala o sprístupnenie informácie podľa zákona o slobodnom prístupe k informáciám, ako to tvrdí žalobkyňa, alebo či išlo o žiadosť v zmysle § 23 ods. 1 správneho poriadku, ako to posúdil správny orgán.

Zákon o priestupkoch upravuje vzťah konania o priestupkoch k správne mu poriadku v § 51, podľa ktorého, ak nie je v tomto alebo inom zákone ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie o priestupkoch všeobecné predpisy o správnom konaní.

Najvyšší súd sa v tomto konaní plne stotožnil s argumentáciou krajského súdu ako je uvedená v napadnutom rozsudku, podľa ktorej správny poriadok, na rozdiel od priestupkového konania, zakotvuje v širšom zmysle konkrétne procesné práva účastníka konania pri získavaní informácií zo spisu týkajúcich sa rozhodovania správneho orgánu o jeho právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach.

Krajský súd po oboznámení sa s administratívnym spisom dospel k správne mu záveru, že pri poskytnutí žalobkyňou požadovaných informácií bolo potrebné postupovať podľa § 23 správneho poriadku, ktorý je v danom prípade špeciálnym ustanovením k ustanoveniam zákona o slobodnom prístupe k informáciám.

Vzťah správneho orgánu k účastníkom konania v konaní o priestupkoch upravuje zákon o priestupkoch so subsidiárnym použitím zákona o správnom konaní. Preto sa na vybavenie žiadosti týkajúcej sa nahliadania do spisu nemôže vzťahovať aj režim zákona o slobodnom prístupe k informáciám, keďže právo účastníka konania nahliadať do spisu upravuje ustanovenie § 23 správneho poriadku.

Najvyšší súd v tejto súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že žalobkyňa sa vo svojej žiadosti doslovne odvolávala na ustanovenie § 23 správneho poriadku, na základe ktorého žiadala nahliadnuť do správneho spisu. Jej tvrdenie, že jej žiadosť kedy a kde môže do spisu nahliadnuť je žiadosťou v zmysle zákona o slobodnom prístupe k informáciám, považuje odvolací súd za účelové, nemajúce oporu v logike ani v platnej právnej úprave vzťahujúcej sa na konanie o priestupkoch.

Nakoľko v danom prípade nešlo o sprístupnenie informácie podľa zákona o slobodnom prístupe k informáciám, správny orgán postupoval v súlade so zákonom, keď konanie pre podozrenie zo spáchania priestupku na úseku práva na prístup k informáciám podľa § 42a ods. 1 zákona o priestupkoch vedené proti JUDr. G. zastavil podľa § 76 ods. 1 písm. a/ zákona o priestupkoch, pretože skutok nie je priestupkom.

Odvolací súd konštatuje, že námietky žalobkyne uvedené v odvolaní nie sú takými námietkami, s ktorými by sa krajský súd v napadnutom rozsudku dostatočne podrobne nevysporiadal. Tieto námietky preto nemohli obstáť ani v súdnom odvolacom konaní a neboli spôsobilé privodiť rozhodnutie odvolacieho súdu v prospech žalobkyne.

Na základe uvedeného preto Najvyšší súd Slovenskej republiky, stotožniac sa s právnym posúdením veci krajským súdom, napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1 S 347/2006-53 zo dňa 27. júna 2008 ako vecne správny potvrdil (§ 219 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku).

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa ustanovenia § 250k ods. 1 v spojení s § 224 ods.1 a § 246c ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, nakoľko žalobkyňa v odvolacom konaní nemala úspech a žalovanému náhrada trov konania zo zákona neprináleží.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 23. septembra 2009

JUDr. Elena Kováčová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová